

שיעורי חינוך

מראש הישיבה שליט"א

עצות פרקטיות והדרכה להורים, מלמדים, מחנכים ומחנכות

פרשת ויקה"פ - החודש

תשפ"ג

גליון

ד'

שיעורי חינוך

יום ראשון פרשת וארא תשפ"ג בעיה"ק ירושלים תוכב"א

לדבר עם ההורים

גם צריכים לשוחח בצורה יפה עם ההורים שישתדלו לא לדבר עם הילדים על הנושא כי זה מבלבל את הילדים שלנו. ההורים הם לא רעים, צריכים רק לדבר אתם. מזמינים את המשפחות ומשוחחים אתם, ומסבירים להם שזו דרכנו וכך אנו נוהגים במוסדות שלנו, כל אבא ואמא זכותם להנהיג את ביתם כרצונם, אבל כל מוסד לוקח את הדרך שלו איך להנהיג את המוסד, ועל כן ההורים צריכים לא לזלזל או להגיד אחרת ממה שלומדים עם הילדים במוסד.

המלמד... גרו יאיר כותב לי מכתב מדי יום ביומו מאז שפתחו את המוסד [דבר כזה עוד לא היה לי, חשבתי שאחרי חדש חדשים הוא יתקרה והוא לא יכתב לי כבר יום יום, אבל הוא ממשיך במכתב בכל יום] עם עדכון על כל מה שעבר באותו יום בתלמוד תורה בטבריה, ובכל פעם הוא פותח את מכתבו בזו הלשון: "לכבוד הראש ישיבה, המדריכנו בדרך אלוקים חיים".

אתם יכולים להשתמש בבטוי הזה בשיחה עם ההורים, תאמרו: אי אפשר שהמוסדות יתנעלו בדיוק איך שאתה רוצה שיתנהגו עם הבנות שלך, אלא אם כן המוסד מיעד לבנותיה בלבד... אבל אם מתקבצות כמה משפחות, לכל אחד יש דרך אחרת, ולכל אחד מפריע משהו אחר, אחד רוצה כך והשני רוצה הפוך, הרי לא יכולים לעשות מוסד שיתאים לגמרי לכל אחד, ולכן צריך לקחת קו שלפיו המוסד יתנהל, ובמוסדות שלנו יש אחד שהוא: "המדריכנו בדרך אלוקים חיים", המוסדות שלנו מתנהלים בקו שמדריך אותנו ראש הישיבה.

המלמד חיב להתייעץ עם המנהל, ואם המנהל גם לא יודע מה עושים, הוא יכול לכתב לי ולשאל איך להתנהג במקרה הזה.

המחנכים עם ההורים עובדים בשתוף פעולה

בענין חנוך צריכים ההורים והמחנכים לשתף פעולה. אתם חושבים שכשאתם פתחתם את המוסדות באמריקה לא היו לי ספורים קשים? היו לי הרבה דברים שהפריעו לי, אחד הדברים הוא, הכנסתי למוסדות שלנו גם משפחות שלא היו מאנשי שלומנו, היו ילדים ממשפחות מאוד טובות שדברו עם הילדים על הנושא של ללדת ילדים, בעצם זה לא דבור רע, זה לא נבול פה לדבר שמגיעה שמחה במשפחה, יש משפחות שבכל פעם לקראת שמחה שמתקרבת, מדברים על זה עם כל בני המשפחה קטן כגדול, אבל אצלנו זה דבר שלא מדברים עליו עם הילדים.

ולכן אמרנו למחנכים ולמחנכות שכאשר הם שומעים מהילדים דבורים על שמחות עתידיות, שישתיקו את זה, אבל לא בצורה שהילד נהיה "רשע" כי הוא דבר על זה, אצלנו במוסדות אין כזה משג "רשע", "שיקצע", אלא אומרים לילדים: "זה לא עדין לדבר על זה, השם יתברך נותן ילדים".

למח של אדם מבגר, מאוד קשה לשנות כוון, כי הוא רוצה רק להמשיך לדבר ולחשב על זה, אבל המח של הילד ישר מאוד, וקל מאוד לשנות לו את המחשבה, אומרים לילד: "צריכים לדבר בעדינות!" וכך נסגר כל הנושא, והם אינם מדברים על זה יותר.

אנו מביאים בפניכם את חלקו הרביעי של השעור שמסר ראש הישיבה שליט"א למחנכים בארץ ישראל, ביום ראשון פרשת וארא, שכל ענין בפני עצמו היה מלא בעצות והדרכות פרקטיות.

ללמד לדבר עדין

מאוד חשוב שהמחנכים והמחנכות יקשיבו לשיחות בין הילדים, לקלט על מה הם מדברים, ואיך הם מדברים, כך אפשר ללמד אותם לדבר עדין, לדגמה: אם שומעים שילד מספר בדיחה שהיא לא עדינה אומרים לו: "הבדיחה הזאת היא לא בדיחה עדינה".

ללמד להשתמש בשפה יפה

צריכים ללמד אותם שתהיה להם שפה יפה, כי ילדים חוזרים על מה שהם שומעים בבית, כמו שאמרו חכמינו (סופה נו ע"ב): "שותא דינוקא בשוקא", כל מה שהילד אומר, "או דאבוה או דאמה" או שהוא שמע את זה מאבא שלו או מאמא שלו, ברונ השם אצלי בבית לא אומרים את הבטויים כמו: "משגע", "לא נורמלי", "מגעיל", אבל כשאני עושה חלאקה לבני בן השלש ואני שולח אותו לתלמוד תורה, כבר אחרי יומים הוא חוזר וצועק לאמא שלו "משגעת!" לוקח לי תקופה עד שהילד לומד שלא משתמשים עם מלים כאלו, ועל כן צריכים המחנך והמחנכת להקשיב איך מדברים הילדים, כדי להכניס בהם בנעימות, שאפשר לדבר רק יפה.

לעבוד יחד עם המנהל

הצלחת המחנך והמחנכת תלויה בשתוף פעולה עם המנהל, גם כדי להתחזק ביחד וגם כדי לשתף בבעיות שהמחנך לא מסתדר בהן. לדגמה: כשילד מדבר דבורים שלא צריך לדבר,

אי אפשר ללכת עם שער ארוך מאד

על כל ספק צריכים לשאל, כדי שיהיה ברור על מה להעיר ועל מה לא, במוסדות שאני למדתי היו מוכיחים ומביישים את מי שלבש משקפים מסוג אחת, אצלנו לא עושים מזה עסק, אבל יש דברים שעליהם מכרחים לעמוד, לדגומה: בבית פיגא באמריקה אם בת הולכת עם שיער ארוך אפלו שהוא אסוף, אומרים לה בצורה יפה שתסתפר, בטובות פועלים הכל.

אפן הדבור

אבל צריך להגיד את זה בדרך מאוד מאוד יפה, אתם צריכים ללמד את הדרך איך שמדברים ב'היכל הקודש', מן הסתם כבר שמעתם בשעורים מה שאני מספר, בתחלת ההתקרבות שלי למוהרא"ש, עמדתי פעם ברחוב אחרי השיעור שמוהרא"ש מסר, ועברו שם שני בחורים עם בלורית גדולה, הראש שלי עוד חשב כמו שחושב מי שעדין לא התקרב לצדיקה, וכך מבלי משים חשבתי: "הם פרחחים!" בתוך כך אחד מהתלמידים

בענה: "אוי, הלב שלי נקרע, הבחור הזה כל כך מספון!" כשחזרתי הביתה כבר לא יכלתי להרדם בלילה, 'מה זה הלב שלו נקרע בשבילו? הוא יהודי בכלל?...' הוא פרחח! קשה להסביר לכם את זה עכשיו, כי אתם כבר מקרבים, ואתם כבר לא זוכרים אולי את מה שחושבים לפני שמתקרבים אל רבנו.

אני זוכר מה אני חשבתי: 'אותו אחד הרי "פרחח!" "רשע!" היא "שיקצע!" "פרוצה!", אבל אחרי שמתקרבים אל רבנו רואים דברים אחרים לגמרי: אני רואה "יהודי" אני רואה "נשמה" יש דרך שאפשר גם את האנשים האלו ליפות, בפרט כשאותו אחד בא ללמד במוסד שלנו 'היכל הקודש' אי אפשר לחנק אותו, וכל שכן שלחנק לא עוזר, צריכים לדעת את הדרך הנכונה איך להגיד דברים, כדי שזה יתקבל באזני השומע.

זה רק 'קטנות הדעת'

יהודי בא אלי להתלונן על בנו הנשוי שמסתובב אצלי, שהחליף לגעלים משנות וכו', והוא בטוח שאשתו היא

הגורמת לבנו להתדרדר, וצריכים לפעל שיתגרשו מיד! אמרתי לו: "בנך הוא אברך יקר, ואשתו היא אשה יקרה, חכה קצת, וזה יעבור להם", הרי לא מדובר באברך שהוא לץ, או מגול, שמדבר נבול פה חס ושלום, או שהזוג הזה מקלקל אחרים, במקרה הזה זה רק 'קטנות המוחין' שיש להם, ואם ידברו אליהם יפה, ויחכו קצת, שניהם ישתפרו.

והאבא אומר לי: "לא, זה נורא ואיום, זה ממש הריסת הדת!", אמרתי לו אני לא מכיר את הדרך הזאת! אני רואה אותו בא לבית הכנסת, הוא מניח תפלין, הוא אומר משניות, אם הוא באמת 'מהרס הדת' או 'פורק על' למה הוא אומר משניות?! 'מהרס' ו'פורק על' לא צריך את המשניות! אם אשתו כותבת לי שהיא 'מסיימת תהלים' מה כבר יכול להיות איתה? שיקצע לא אומרת תהלים! זה לא הולך ביחד, אם היא מסיימת תהלים יש לה נשמה יהודית! זה מגיע מ'קטנות הדעת' הם חושבים שרק אם הם יתלבשו כך וכך הם יהיו שמחים, אז נחכה קצת, ונסתכל עליהם במבט טוב, והכל יתהפך לטוב".

חזוק למתנבים

מתוך שיעורו של ראש הישיבה שליט"א בדר הגמרא

שיחה נפלאה בענין חנוך שמסר ראש הישיבה באחד הימים אחרי השעור בדר הגמרא בענין לאהב כל תלמיד.

לאהב כל אחד

ראש הישיבה אמר: אם מחנך אינו אוהב ילד או אם הוא שונא ילד, במצב הזה אסור לו להכנס לכתה. מחנך שיש לו שנאה על ילד, יותר טוב שילך לעבד עם מטבחנים, או לסחב ארנזים, כי מטבח או ארנז או שונאים אותם וזורקים אותם, או מכים אותם, או בועטים בהם, זה לא כל כך נורא. אבל ילד אם שונאים אותו, אסור לו להיות מלמד.

ומה באמת אפשר לעשות אם מרגישים שנאה על ילדים מסוימים ומרגישים שהם ילדים רעים וכו', בן אדם הוא הרי לא מלאך ומה הוא יכול לעשות? אז אספר לכם מה הייתי עושה כשהייתי מלמד בכתה ט' הלכתי לישן כל יום בשעה שמונה, או הייתי קם לפנות בקר, ירדתי מרחק שש רחובות מהבית

ואם יש לו כל כמה ימים חתנה אחרת של דוד, שיקח ממלא מקום לשנה זאת, ויודיע במשרד שהשנה הוא לא בא לתלמוד תורה, ושילך לחפש לו עבודה אחרת כמו אסוף האשפה מהפחים... כי מה כבר יכול לקרות אם האנשים האספים את האשפה מהפחים הלכו לישן אתמול בערב מאחר? מקסימום הם ישברו עוד פח...

זו הלכה מפרשת בשלחן ערוך (סימן רמז, סעיף יז), שמלמד לילדים חייב להיות רענן, צריכים לישן טוב, כי אם הוא לא ישן כראוי הרי זה בכלל (דמיהו מת, ט): "עושה מלאכת ה' רמיה". אם השמחה מתקיימת בעיר, אפשר להכנס להגיד 'מזל טוב' אבל אם השמחה מחוץ לעיר, אסור למלמד ללכת לשמחה, הוא צריך ללכת לישן בזמן.

שלי למקום שאפשר לראות את המים, ישבתי ובכיתי להשם יתברך: "רבוננו של עולם, אני לא יכול להכנס לכתה, את שנים שלושה ילדים אלו אני לא אוהב, אני מפחד להכנס כך לכתה, אני מרגיש שאני הולך לעשות אותם גויים, אני הולך להתנהג אליהם ביחס רע". וכך בקשתי מהשם יתברך עד שהרגשתי שהשנאה ירדה לי ליום אחד, וכך נכנסתי רגוע לכתה ובאמת כבר אהבתי את כל אחד מהילדים.

למחרת, הרגשתי עוד פעם שנאה על אותם ילדים, הלכתי עוד פעם על יד המים, ועוד פעם בכיתי ובקשתי מהשם יתברך, וכך עשיתי בכל בקר ובקר, עד שאהבתי באמת את כל ילדי הכתה.

צריכים ללכת לישן בזמן

ראש הישיבה הדגיש עוד פעם: מלמד אסור לו ללכת בלילה לשמחות,

מה עושים עם ילד קטן שמשקר?
שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,
איך צריכים להתנהג עם ילד בן ארבע, שכל הזמן משקר, וממציא ספורים?
יישר כח

תשובה:
בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת צו, ה' יסן, שנת תש"פ לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר,
קבלתי את מכתבך.

הרבה פעמים ילדים מפתחים להגיד את האמת, הם מפתחים שיענישו אותם וכו', ולכן הם ממציאים ספורים שלא נכונים; העצה לזה היא להגיד לילד: "אם תגיד את האמת אתה לא תקבל ענש, אם תשקר נצטרך לתת לך ענש", ואז הוא יגיד את האמת.

לדגמא, לפעמים מוצאים אצל ילדים חפץ יקר או כסף ושואלים אותם מאיפה יש להם את זה, והם מתחילים להמציא ספור וכו'; צריכים להגיד לילד: "אם תאמר את האמת לא נעשה כלום, אבל אם תשקר נצטרך להעניש אותך"; צריכים לעזור לילד להגיד את האמת, שואלים: "ממי גנבת את זה? ממי לקחת את זה?" עד שהאמת מתגלה, הילד מודה מאיפה הוא לקח את זה, ואז מלמדים אותו להחזיר ומדברים אליו שאסור לגנוב, מספרים לו ספורים על חמרת הענין של גנבה.

העקר תזכר שחנוך הוא עבודה ארקה, זה לא הולך ברגע אחד; חנוך הוא דרך ארקה אבל בסוף זו דרך קצרה. חכמינו זכרונום לברכה מספרים (עירובין נג): רבי יהושע בן חנניה אמר: מימי לא נצחני אדם כמו הילד שענה לי כשבקשתי ממנו שיראה לי את הדרך להפגס לעיר, הילד אמר לי שיש שתי דרכים, דרך קצרה - ארקה ודרך ארקה-קצרה; לא הבנתי למה הוא מתפונן, והילד הסביר לי, שיש שתי דרכים, דרך אחת נראית בהתחלה דרך

קלה אבל אחר כך זו דרך קשה וארקה, אי אפשר להגיע לעיר, ויש גם דרך קשה אבל בסוף היא קלה; זהו חנוך, מי שעובד קשה בהתחלה, כשהילדים עדיין צעירים הוא משקיע בהם, אפילו שזה קשה, זה לא קל - בכל זאת הוא עובד עם הילדים, בסוף תהיה לו עבודה קלה, הוא יראה מהם נחת, אבל אם לוקחים את הדרך הקלה בהתחלה, לא מחנכים את הילדים, מרשים להם לעשות מה שהם רוצים, בסוף יהיה מאוד קשה.

ועל כלם צריכים לבקש הרבה מהשם יתברך על ילדים טובים; מוהרא"ש מספר שפעם הגיע יהודי לחפץ חיים וכוותו יגן עלינו ובקש ממנו ברכה לילדים טובים, לקח החפץ חיים ספר תהילים שהיה נפות מרטיבות והראה אותו ליהודי, באומרו: "זה ספר התהילים של אמי עליה השלום, בו היא היתה בוכה בכל יום שיהיו לה ילדים טובים; כך זוכים לילדים טובים".

יעזר השם יתברך שתראה הרבה נחת מהילדים שלך.

...
(קונטרס עצתו אמונה חג הפסח, תש"פ)

איך מרגיעים את הילדים בשנופלים עלינו טילים?

שאלה:
לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

יישר כח גדול על כל השיעורים המתוקים והיפים, השם יתברך יתן לכם הרבה כח להמשיך בעבודת הקדש.

אני גר בדרום ארץ ישראל, והרבה פעמים הערבים יורים עלינו רקטות, וצריכים לרוץ למרחב מוגן. הילדים מאוד נבהלים מזה והם מתחילים לשאול שאלות למה הקדוש ברוך הוא עושה לנו את זה, וכדומה. איך מחזקים אותם? איך מרגיעים אותם? איך מכניסים להם אמונה חזקה בהשם יתברך?

יישר כח.
תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב', פרשת בא, ראש חודש שבט, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר.
קבלתי את מכתבך.

כשהערכים יורים טילים כבר מאחר מדי בשביל להגיע את הילדים וכו'; הדרך הנכונה להכניס את האמונה בעצמנו ובבית, היא על ידי דבורי אמונה כל הזמן. עוד לפני שיורים את הטילים וכו', כשהכל בסדר והכל בשליטה - אז יש להכניס את האמונה, ואחר כך כשעוברים זמנים קשים יותר השם ישמרנו יותר קל להתחזק באמונה.

צריכים לדבר על אמונה עד שפכו זוכים להאמין באמת; רבנו הקדוש אמר (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן מד): "האמונה תולה בפה של האדם" כמו שכתוב (תהלים פט, ב): "אודיע אמונתך בפי", דוד המלך אומר, עם פי אספר שבחי השם יתברך; כשמדברים באמונה זה לבד אמונה וזה מביא אמונה לאדם, צריך תמיד לדבר מהשם יתברך, מתי שרק אפשר - להזכיר את שמו; כששואלים אותך: "אתה מגיע הערב?" אל תענה: "כן", אלא תענה: "בעזרת השם יתברך", שואלים אותך: "מה שלומך?" אל תענה: "טוב" אלא: "ברוך השם", ולאט לאט זה נכנס למח, אצלנו, אצל האשה והילדים, וככה כל הפחדים נעלמים.

תדבר עם הילדים שלך בעודם קטנים דבורי אמונה, ועל ידי זה הם לא יפתדו משום דבר בעולם. אל תחכה שהם יתבגרו; אנשים חושבים שילדים קטנים לא מבינים, חושבים שכל החנוך מתחיל אצל ילדים גדולים יותר, לא מתאים להם לדבר עם הילדים דבורי אמונה וכו'; אבל באמת זה לא נכון, כמו שידוע הספור עם רבי נתן שהוא דבר פעם עם ילד שיחה ארוכה מאוד, ושאלו אותו למה הוא משוחח כל כך הרבה עם ילד, והוא ענה בהתלהבות ופניגון: "הנה אני ילד, הנה

המשך בעמוד אחרון <<<

מדור חנוך
בקול ברסלב
לשמיעת כל שיעורי החינוך (באדיש)
מראש הישיבה שליט"א
בקול ברסלב
הקישו 1-2-4-2-1
- שמעו ותחי נפשכם -

שבוע הבא
במדור המכתבים
• האם מספיק רק להתפלל על ילדים טובים?
• איך מסתדרים עם ילד שחולם?

>>> המשך מעמוד ג

אני בחור, הנה אני אברך והנה מוליכים אותי לקבר; כמו שאומרים: "מה אתה אומר לי שהוא ילד, הנה אנחנו רק מסתובבים ואנחנו כבר יהודים זקנים", כמו שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (בבא קמא יז): "מטבע של אברהם אבינו - זקן וזקנה מצד אחד, ובחור ובתולה מצד שני"; מוה"רא"ש אומר שאברהם אבינו היה חי עם המחשבה: הנה אני בחור והנה אני זקן, הנה אני בחור והנה אני זקנה.

כשרוצים להכניס משהו בילדים צריכים לדבר אתם כשהם עדין צעירים, אז הם עדין טהורים ונקיים, אז האמונה נחרטת בתוכם, ואחר כך בזמנים קשים האמונה שלהם נתגלית והם אינם מפחדים מדבר.

הקדוש ברוך הוא אומר (תקמ"הו יז, ד-ה): "ברוך הגבר אשר בטח בה' והיה ה' מבטחו", הבוטח בהשם הקדוש ברוך הוא לא יעזבנו, "והיה כעץ שתול על מים, ועל יובל ישלח שרשיו, לא יראוהו כי בא חום, והיה עלהו רענן, בשנת בצורת לא ידאג, ולא ימיש מעשות פרי", כמו כן החי עם אמונה ובוטח בהשם, לא יפחד משום דבר.

אשרי מי שמדבר עם בניו דבורי אמונה פשוטים, הוא יזכה לראות דורות ישירים ומברכים.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת בא, תש"פ)

להכניס חמימות בילדים

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת יתרו, ל"א שבב"ם, י"ז שבט, שנת ה'תשפ"ג לכבוד ... גרו יאיר, מלמד בקרית ברסלב

קבלתי את מכתבך.

תכניס בילדים שיתפללו בקול ויתנדנדו בתפלה, שהם לא ישוחחו עם חברים בשעת התפלה.

אני רוצה שתכניס חמימות בילדים, שהם יהיו חמים למצוות, לא קרים ויעשו את המצוות בקרירות. שהם יתפללו בהתלהבות, כפי שרפנו רצה. כשרפנו הגיע לגור בברסלב, הוא אמר: "אני רוצה לחדש בחזרה את הדרך שהחסידיים הקודמים היו מתפללים, באש להבה".

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

(קונטרס עצתו אמונה 092, פרשת תרומה תש"ג)

ילדים הם לא חברים של ההורים

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

קדם כל יישר כח גדול על כל השעורים הנפלאים והברורים. אני שומעת את זה בכל לילה, וזה נותן לי חזוק אמתי וחשק ליום הבא. השם יתברך יתן לכם כח להמשיך בעבודת הקדש.

רבנו ז"ל אומר (שיחות הר"ן סימן נ"ט) שמסגל לילדים שלא ישחקו אתם יותר מידי, רציתי להבין מה הפרוש בזה, ואיך זה עובר.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת וישב, י"ט כסלו, שנת תשע"ט לפרט קטן

מרת ... תח"י

קבלתי את המכתב.

זה שאתם שואלים מה פרוש השיחה שרפנו אומר (שיחות הר"ן, סימן נט): "מסגל יותר לבנים להיות רחוק מהם לבלי להיות דבוק בהם, לשעשע בהם בכל פעם, רק לבלי להסתכל עליהם כלל", אתם רוצים להבין את זה.

דעו לכם שילדים מנצלים את החלשה של ההורים; היות והורים אוהבים את הילדים שלהם ומשחקים אתם וכו' לכן הילדים מרגישים שההורים הם החברים שלהם, זה גורם שהם ירקדו ויקפצו על

הראש של ההורים ולא ישמעו בקולם. כפי שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (ברכות לב): "אין אריה נוהם מתוך קפה של תבן אלא מתוך קפה של בשר"; את הכלל הזה זכרו היטב: "כמה שיותר נותנים לשני, כך הוא בועט יותר אחר כך", כמה שיותר נותנים לילדים כך הם יותר בועטים אחר כך בהורים; לכן רפנו אמר שלא ישחקו יותר מדי עם הילדים כי זה יגרם שהם לא יגדלו וכו'.

זו שיחה שקשה מאד לקיים, כי מי עוד אוהב את הילדים כמו ההורים, ולכן משחקים אתם וכו' וכו' והילדים מנצלים את זה אחר כך. לדגמא, כשמגיע הזמן להשפיק את הילדים לישן אי אפשר להשפיק אותם כי הם לא מציתים וכו' ואחר כך אי אפשר לקום בזמן.

עוד שיחה יש מרפנו: "ילד לא מנשקים אותו ולא מכים אותו"; מסביר שזה הולך ביחד, כמה שיותר מנשקים - כלומר משחקים עם הילדים כמו חברים, כך הם נהיים מפרעים יותר, הם לא מציתים כשמדברים אליהם, עד שמתחילים להכות אותם; אם לא היו מתחילים עם נשיקות לא היו צריכים להכות.

אם הורים רוצים להצליח עם הילדים שלהם הם צריכים להראות לילדים שהם לא החברים שלהם; ילדים צריכים לדעת שהורים הם לא החברים שלהם. מלה של אבא היא מלה; "כן" זה "כן", ו"לא" זה "לא".

פמוכן שצריכים לבקש הרבה מהשם יתברך על ילדים טובים, והורים צריכים לשפף דמעות עבור הילדים; ילדים נמשלים לאילנות, כמה שיותר משקים אותם בתפלות כך הם גדלים יפה יותר.

השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת מקץ, תשע"ט)

לקבלת הגליון מדי שבוע יש לשלוח אימייל ל: jhbuh1234@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון חיזוק (בשים)

שיעורים; סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד

845-351-9060 / 212-444-9169

ארץ ישראל 0797040069 / אנגליה 03303502363 / קנדה 438-320-9090

מייל חיזוק יומי chizikyomi@gmail.com

קול ברסלב

שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; סיפורי תפילה ועוד

212-444-9191 / 845-351-0910

ארץ ישראל 0797040066 / אנגליה 03303502361 / קנדה 4383008080

בלגיה 3235003461 / ארגנטינה 11552354370